

Ajita Wilson, reina del porno mulat

Les reserves sexuals d'Occident

Les sex-shops han exercit i exerceixen una funció educativa de cara als neòfits en qüestions sexuals. En realitat són establiments tan normals com les sabateries o les fruiteries, només que amb productes «diferents».

Miquel de BAS

El local de la *sex-shop* podria servir com a escenari per al rodatge d'un videoclip d'Andy Warhol. O, potser millor, recorda l'atmosfera futurista-cutre d'aquella pel·lícula de ciència-ficció de Woody Allen titulada *El Dormilón*.

Especialment, el xapat de paper d'embolicar entrepans de botifarra, els insòlits tubs que solquen el sostre com les calderes d'una sala de màquines i les cortines de plàstic engruïdes per l'atmosfera densa de l'interior recorren les memorables esce-

nografies d'algun planeta de més enllà dels anells de Saturn.

Aquesta percepció desengabada d'un colp la imginació, provoca marejants visions de cràters amb obertures vaginiformes, pistoles amb disposició de penis, estrelles fotogràfiques que escampen brillantors pronogràfiques, i l'entorn plastificat evoca l'interior d'una UVI galàctica.

Però prompte es comprova, una vegada volatilitzada la il·lusió momentània, que el planeta continua sent la terra. La inefa-

ble olor procedent de la cabina de comandament, on durant nou minuts et pots veure transportat al llit més recòndit del globus terraquí, per obra i gràcia de les vint-i-quatre imatges per segon, fa adonar-se de la situació exacta. D'altra banda, la tecnologia encara no ha arribat tan lluny per a oferir al ciutadà terrestre artefactes com aquell *orgasmotron* de la pel·lícula de Woody Allen, en el qual, després d'introduir una simple moneda fraccionària, s'obtenia un orgasme electrònic de quatre minuts.

No obstant això, aquesta imatge que produeix la

botiga eròtica més *kitsch* de València —Contactos, situada en la gran via de Germanies— no es correspon exactament amb el que són les *sex-shops* més prototípiques.

A pesar de l'estigma que els pesa a sobre, la clara impressió que trasmeten totes és de ser locals seriosos i professionals, on la gent sap a què va i on es poden solucionar les necessitats més peremptòries dins de les seues possibilitats.

En general, tots els establiments especialitzats de València (i els de la resta de l'Estat), a diferència de la imatge pública que se'n

té i que deu bastant a la publicitat negativa que hi ha hagut de les *sex-shops* d'altres països europeus —especialment de les d'Hamburg o d'Amsterdam—, s'acosten bastant al concepte de fruiteria del barri, on la gent acudeix mes a la recerca d'una cosa concreta que per impuls morbós. De tota manera, hi ha hagut el cas, comprovat per alguns venedors, de gent que, vivint al costat d'un magatzem eròtic, s'ha desplaçat a l'altre extrem de la ciutat on n'hi ha una altre per demanar un producte eròtic.

L'entrada presenta un denominador comú: l'austera decoració externa. Recollint l'expressa prohibició legal pel que fa al tema, la façana es limita a manifestar funcionalment el contingut amb un explícit *sexy-shop*. També hi hauria el problema, segons el dependent d'una botiga, que «si tinguérem un piu de neó lluminós, seria bastant problemàtic, de cara al veïnat».

A València es produí un petit *bum* de *sex-shops* quan en l'any 79 nasqueren les primeres botigues. Però, posteriorment, per la crisi o per unes altres raons, han anat tancant algunes.

Per a Vicente Mirasol, un dels precursors i actualment propietari de gran part de les botigues de València (entre les quals hi ha Eviadán, la més gran i la que compta amb més varietat de productes), una altra possible raó es que hi havia alguns que obrien magatzems per esnobisme o per a presumir davant dels amics i no vivien realment el negoci, i en no poder aguantar la tirada de la crisi, han anat tancant.

Mirasol, antic propietari d'un bar, decidí un dia de canviar les bombollants coca-coles pels unguents i

els afrodisíacs sense bombolles. La idea li vingué llegint en una revista un article sobre algunes *sex-shops* d'Europa. Més endavant, contactà amb la primera *sex-shop* que es muntà a Barcelona, que pertanyia a una cadena que ja

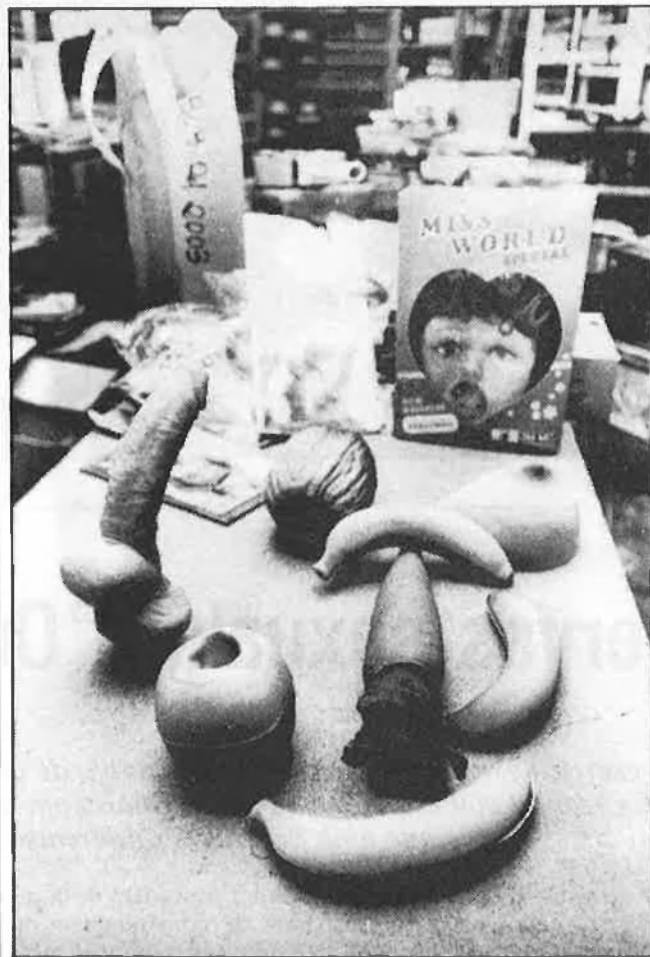
nografia s'acosta bastant a la d'una consulta educativa. Segons el propietari d'Eviadán, s'ha creat una mala imatge de la *sex-shop*, assimilant-la erròniament als prostíbuls. «La creença generalitzada és que la gent que entra en

normals entre la parella. Pareix que es va comprnent que tot allò que es fa entre la parella, amb l'acord de tots dos, no pot ser dolent.»

El retrat-robot del client dels supermercats de plaer podria ser el següent: home, entre 30 i 40 anys, i predominantment de classe mitjana. Últimament, hi apareixen algunes parelles desitjoses de conèixer noves variants, el nombre de les quals pareix que va incrementant-se.

La demanada s'inclina prioritàriament cap al lloguer de vídeos X i la compra de preservatius. Els preservatius presenten una gamma bastant àmplia: retardants, nodulats, estriats, amb protuberàncies o amb espermicida. La procedència dels vídeos sol ser Estats Units, França, Alemanya i Dinamarca. Però la gent s'inclina pels americans i els danesos. Segons explica un client aficionat al gènere, «en les pel·lícules alemanyes, les actrius tenen massa blaus i no tenen depilades les cames. I els vídeos francesos que hi ha per ací són intolerablement marcians».

L'actitud de la clientela varia entre la tímida inicial i la demanda de productes molt concrets. Encara que a poc a poc en disminueix l'apocament. De tota manera, sol haver-hi algun client que es confon de local, demanant serveis que no es corresponen amb els de les tendes eròtiques. Per exemple, segons contava el dependent d'una botiga, «en una ocasió vingué un senyor demanant-me que em gitàs amb la seua dona, mentre ell ho veia tot per un forrat. Es comprometia a pagar-me el sopar i l'hotel... Ara, no me n'ensenyà cap foto». A un altre dependent, un client li demanà que entràs amb ell en



Anar a la sex-shop és com anar a la fruiteria del barri

/ Jordi Vicent

comptava amb algun establiment a Perpinyà. I, posteriorment, va fer la passa següent, muntant-ne una a València. Correspon a ell, per tant, la distinció de ser un dels qui ha contribuït a modernitzar la societat valenciana, homologant-la amb la resta del vell continent i preparant una de les tantes bases per a la futura entrada en el Mercat Comú.

La funció que han complit les *sex-shops* i la por-

una *sex-shop* és una depravada. En absolut. Els qui entren en una botiga d'aquestes potser són els més oberts de cara a buscar-se una eixida, una forma distinta d'eixir-se d'allò tradicional dins del sexe».

Pel que fa a la pornografia, opina que també se n'ha parlat molt malament. «Ací ha ajudat en un 99 % que la gent entenga que la fel·lació i altres variants sexuals són coses

la cabina de projecció «perquè li'n traduis els diàlegs».

Pel que fa a les cabines, totes les *sex-shops* prohibeixen rigorosament l'entrada de més d'una persona en cadascuna. Aquesta i d'altres prohibicions, com la no-entrada de menors, les característiques de l'entrada o la venda de determinat material són mantingudes de forma meticulosa. Per això es queixen de la competència desleial d'alguns videoclubs i quioscs, que venen material pornogràfic. Segons la legalitat vigent, els únics establiments autoritzats per a la venda d'aquests productes són les *sex-shops*, com a botigues especialitzades que són.

Les *sex-shops* han exercit una tasca substitutòria dels sexòlegs bastant important, de cara a donar alguns consells a la gent. Vicente Mirasol, que acudí a les jornades de sexologia que es van celebrar a València, es mostra una mica



Vicente Mirasol, propietari de sex-shops

/ Jordi Vicent

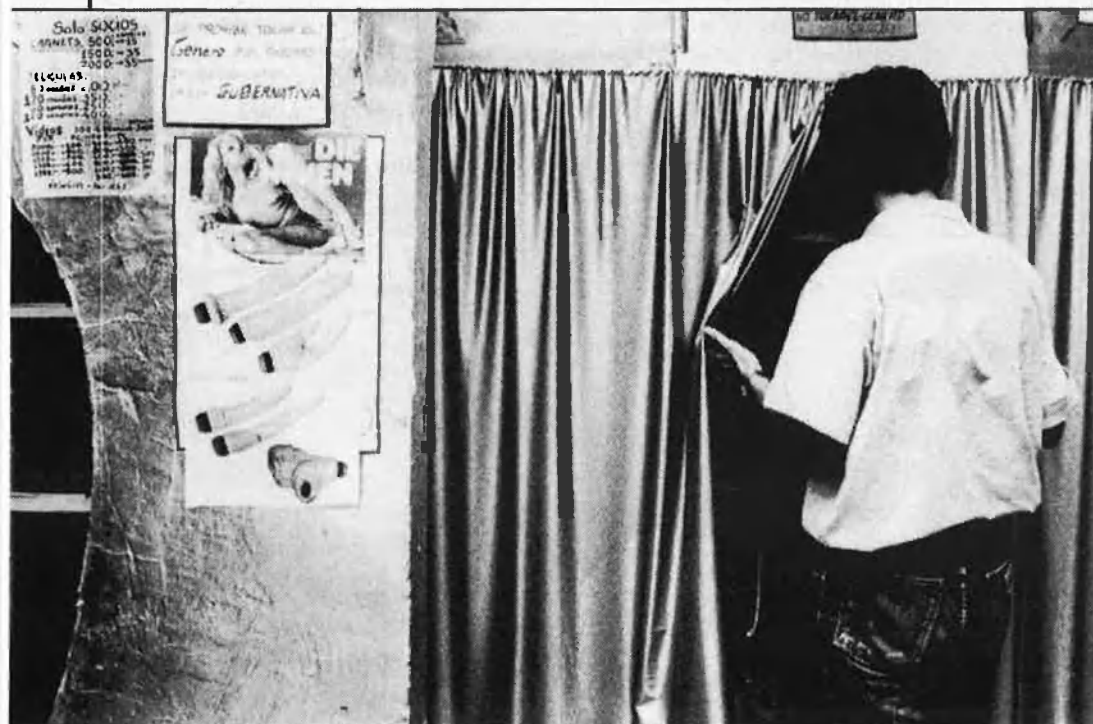
escèptic respecte al tractament que s'hi donà a alguns temes. «Va estar per sota del que jo entenc que hauria de ser una xerrada sexològica a final dels 80. Fa quatre o cinc anys, podria haver estat bé, però ara, no tant.»

I continua afirmant: «No s'hi plantejà a fons el tema de les *sex-shops*. Va eixir un parell de vegades el tema del consolador, etcètera. Es comentà amb una mica de morbositat per part d'alguns sexòlegs. Crec que ningú no profunditzà en allò que és un consolador o una nina, i la funció que tenen, en els vertaders problemes que hi ha i que són comentats per la gent que ve aquí i que potser no els comenten a un sexòleg. I, si aprofundim una mica en allò que és un sexòleg, em pense que qualsevol dependent d'un *sex-shop* es tan sexòleg com els que es fan anomenar sexòlegs, si entenem aquesta paraula com el que estudia o està pendent del problema del sexe».

Explica també que a Catalunya s'han fet xerrades a través de la Generalitat sobre això i programes de ràdio amb la col·laboració de propietaris de *sex-shop*. «El problema real, l'estem vivint nosaltres.»

Els problemes, de tota manera, es limiten moltes vegades a qüestions més cerebrals que no fisiològiques. El paper que poden desenvolupar, per exemple, els afrodisiacs depèn més de la predisposicióànima de l'usuari que dels efectius poders ultrasensorials del beuratge escalfador.

Quan la luxúria desplaça el luxe en els gustos del personal, les *sex-shops* es converteixen en els últims recintes on es pot excitar la imaginació. Són les reserves sexuals d'Occident.



Les cabines del plaer

/ Jordi Vicent